

Zala in Edi na kmetiji – Čudež štirih letnih časov

Zala in Edi sta se nekega sončnega pomladnega jutra odpravila na obisk k stricu Janezu, ki ima majhno kmetijo na robu vasi.

»Danes bosta pomagala na vrtu,« je rekel stric in jima pomežiknil.

»Super!« sta zavpila oba in si nataknila slamnika.

Pomlad – Čas prebujanja

Stric je Zali pokazal gredice: »Tu bomo posejali solato, korenček in redkvico. Tam pa posadimo krompir. Pomlad je čas, ko zemljo pripravimo – prekopljemo, pognojimo in sejemo.«

Edi je previdno držal semena graha in jih vstavljal v zemljo. »Tako mehka je!« je vzkliknil.

Zala je pomagala saditi čebulo in zalivati mlade rastline. V zraku je dišalo po svežini in novi rasti.

Poletje – Čas rasti in skrbi

Ko sta se vrnila poleti, je bil vrt poln življenja.

»Poglej, paradižniki rdečijo, bučke so že velike, pa kako visoko je zrasla koruza!« se je čudila Zala.

Stric je pojasnil: »Poleti je veliko dela – zalivanje, pletje, opora za rastline, pa paziti moramo na škodljivce. Na poljih pa rastejo pšenica, ječmen, sončnice...«

Popoldne so skupaj šli v gozd. Tam so nabirali borovnice in opazovali, kako drevesa bujno zelenijo.

»Poleti tudi gozd daje sadove,« je rekel stric.

Jesen – Čas žetve in priprave

Jesen je bila pisana in dišeča. Jabolka so bila rdeča, koruza rumena in buče oranžne.

Zala in Edi sta pomagala pobirati krompir in obirali fižol.

»To je najbolj sladek del leta – žetev!« se je smejal Edi, ko si je v usta vtaknil sveže jabolko.

Stric je razložil: »Zdaj shranimo kar smo pridelali – v kleti, shrambah, sušimo in vlagamo. Na poljih pospravimo pridelek, preorjemo. Gozd pa nas razveseljuje z gobami, kostanji in barvami.«

Zima – Čas počitka in načrtov

Pozimi je bil vrt počitniško speč pod belo odejo snega.

»Zdaj ni dela?« je vprašal Edi.

Stric je odkimal: »Dela je manj, a načrtujemo nov vrt, pregledujemo orodje, čistimo

hleve, krmimo živali. Kmet nikoli čisto ne počiva.«

Zala je dodala: »Tudi narava si vzame čas za počitek. Spomladi pa znova oživi!«

Ko sta se Zala in Edi vračala domov, sta se smejala.

»Zdaj veva – vsak letni čas ima svoj čar in svoje delo!«

»In brez vsega tega ne bi imela krompirčka, jabolk ali borovnic!« je rekel Edi in že načrtoval, kako bo tudi sam posejal svojo prvo solato.

Dragi učenci, drage učenke!

Hvala, ker ste naju skozi celo šolsko leto spremljali in z veseljem brali najine zgodbe. Zelo sva se razveselila vsakič, ko sva vedela, da naju berete, razmišljate z nama in skupaj z nama odkrivате zanimivosti sveta.

Vesela sva, da smo skupaj spoznavali naravo, se pogovarjali, iskali odgovore na radovedna vprašanja in se tudi zabavali.

Želiva vam lep in prijeten konec šolskega leta. Naj bodo dnevi polni igre, smeha, sonca in lepih trenutkov.

Tudi med počitnicami vas ne bova pozabila! Na **šolski spletni strani** vas bodo čakale nove zgodbe – zato naju le obiščite! Zelo bova vesela, če boste z nama tudi poleti.

Komaj čakava, da se naslednje šolsko leto spet družimo, učimo, smejimo in raziskujemo skupaj.

Do takrat pa – uživajte počitnice, berite, se gibajte in ostanite radovedni!

Zala in Edi

